

- 2 250 új munkahely létesülhet a városban
- 4 Szépül a Gyermekek Jézus Otthon és a strand
- 5 Nyári programok a Csíkos-tónál a környezetvédelem jegyében
- 7 Kiss Attila világbajnoki bronzérmes lett az erős emberek között

Vállalkozni és megmenteni

Felújítják az egykori bútorgyár épületeit – több ötlet is van az ingatlan jövőjéről

A Székelyhídon több évtizeden keresztül működő, mára teljesen elhagyatott bútorgyár épületét tavaly októberben vásárolta meg Kaszonyi Elek hegyközségi szülész, állattenyésztő, vállalkozó. Ezzel kapcsolatban terveiről kérdeztük őt.

A mezőgazdaság területein fiatalon utat kereső Kaszonyi Elek (portrénkon) 1991 óta Érköbölkúton él, ahová biológia szakos tanárnő feleségét követte, és akivel közösen kezdték el tervezni a jövőt. Hegyközségi szülész, állattenyésztő, vállalkozó. Ezzel kapcsolatban terveiről kérdeztük őt.

amikor tojótyúktelepet nyitott Érköbölkúton. A most négyezer szárnyas baromfival működő tojástermelő vállalkozás bővítése egyike jövőbeli terveinek, amelyek között a volt székelyhídi bútorgyár épületének a felújítása is szerepel. A családi vállalkozásba, amelyhez egy érköbölkúti kisbolt (ABC) is tartozik, két gyermeke is bekapcsolódott az évek folyamán: 23 éves könyvelő lánya és 26 éves agrármérnök fia, akik legnagyobb örömeire szeretettel veszik ki a részüket a munkából, és hálásan néznek a jövő elé, amely a növénytermesztés és állattenyésztés szépségei iránt elkötelezettnek ígérkezik.

A biztos családi támogatás tudatában és egy szovátai katonabaráttal történt beszélgetés hatására keltette fel Kaszonyi Elek érdeklődését a volt bútorgyár több mint tíz éve elhagyatott álló épülete Székelyhídon. Az 1979-ben megnyílt bútorgyár épületei és felszerelése – amely váltakozó tulajdonosokkal ugyan, de a rendszerváltást is túlélve, több évtizedig működött és adott munkát az érmelléki település lakóinak – egy 2010-ben kiírt felmérésnek estek martalékaul. Egy nagyváradi székhelyű felszámoló cég internetes hirdetés út-

ján több beütemezett szakaszban eladogatta a munkagépeket (a szovátai barát is adásvételi okok miatt érkezett Székelyhídra), és vásárlót keresett az épületekre.

Kaszonyi Elek tavaly októberben vette meg a vasútállomástól nem messze levő épületet, amelyért – közlése szerint – nem túl sokan versengtek. Az ingatlan magába foglalja a sok folyosós, kétemeletes irodaházat, a körülbelül 4900 m²-es, tulajdonképpeni bútorkat gyártó épülettömböt, valamint a 2000 m²-es tároló-, raktárhelyiséget. „Szörnyű állapotban volt az egész, mindent benőtt a gaz, a bokrok, igazi roncsstelep volt. A barátaim szerint nem érte meg anyagilag, sokat kell majd befektetni, de majd meglátjuk, mi lesz. A felújítás a cél, először is a volt irodaházak épületének a rendbetétele, és aztán a tetőzet kiigazítása, lecserélése nagyon fontos még, hogy az eső ne károsítsa tovább a falakat. Jelenleg egy érköbölkúti kőműves és segéde dolgoznak itt nap mint nap, igyekszem naponta kijönni, körülnézni, de nem tudnám megmondani, hogy mikor lesz igazán látható és kézzelfogható a haladás vagy mikor lesz eredménye az egésznek. Egyáltalán, hogy mi lesz a jövője” –

A falakon lassanként megül az enyészet

mesélte a vállalkozó. Egyelőre sok ötlet fogalmazódott meg benne és a barátaiban az épületek jövőjére vonatkozóan, többet is elvetettek, és most azon a véleményen van, hogy a felújítások befejeztével kiadná az épületeket gyáraknak, vállalkozóknak, és talán a raktárrészeket saját részre terménytárolónak használná, de nyitott a javaslatok, a jó ötletek felé is, amelyeket szívesen megvitat.

A bekamerázott udvaron gyümölcsösök, kiürült víztározó és elhagyatott épületek között sétál

az előre bejelentkezett látogató. A telek, amelyen az egykori bútorgyár működött, állami tulajdonban van, de az előző gazdája megvásárolta az épületeket, és a használati jog – amelyet a gyár megkapott – még legalább 60 évre biztosítja a létjogosultságot. Tehát jogilag nem jelent problémát a kialakított volt gyári infrastruktúra megőrzése. Az épületek meg lesznek mentve, és a tervek szerint újra munkalehetőséget fognak biztosítani a lakosok számára.

Szamos Mariann

Négy győzelemmel rajtolt a Törekvés a tavaszi idényben

A visszavágókkal folytatódik a Bihar megyei labdarúgó bajnokság ötödik osztálya március közepétől. Magasra rakta a léceket az ősszel a Székelyhídi Törekvés, a harmadik helyről vártuk a folytatást a téli szünet után. Nagy elvárást nem raktak a játékosok vállára a vezetők, továbbra is az élbolyban maradási tüzelték ki célul. Az őszi csapathoz képest két változás történt a keretben, Sas Krisztofer jött „haza” a harmadosztályú Fugyivásárhelytől, tanulmányai befejeztével Pál Erik is újra visszaigazolt.

A tavaszi első fordulóban egy idegenbeli mérkőzés várt a fiúkra. A Nagyváradi Sportiskola, talán a megye legkiszámíthatatlabb csapata, sok kettős igazolású játékoskal a keretben. Gergely Sándor edző egy speciális 1-4-2-3-1-es felállással rukkolt elő, ami meg is hozta gyümölcsét. A megyei gólkirályi címre is esélyes Boros Jancsi már az első percekben meg adta a meccs alaphangját, korai góljával hamar vezetéshez jutottunk. Ez a találat teljesen megnyugtatta a csapatot, győzelmünk egyetlen percig sem forgott veszélyben, tényleg csak a számszerű végeredmény kiala-

kulásáért kellett lejátszani a kilencven percet. A 8-1-es székelyhídi győzelem a vendéglátókra volt hízelt, Sas Krisztofer négyszer talált be, a fent említett Boros háromszor, míg Cristian Mehes egyszer volt eredményes. Soha rosszabb kezdést!

Nyögvenyelős meccsen három pont

Következett egy olyan ellenfél, mellyel csapatunk újra alakulása óta szinte mindig döntetlenig játszottunk. Ennek ellenére a nézők mellett, a vezetőség is csak a győzelmet fogadhatta el a csapattól,

A legutóbbi meccseken szervezett játékkal volt eredményes a Töri

már csak a táblázaton való különbség miatt is: a harmadik fogadta a hetediket. Ennek megfelelően kezdődött a találkozó, a mintegy 150 hazai szurkoló legnagyobb örömeire. Itt is sikerült már az első negyedóra táján megszerezni a vezetést, Papp Sanyi előkészítése után, George

Filip szerzett szép gólt, mintegy 20 méterről. Majd szép sorban jöttek a sajnós ki nem használt helyzetek is, mindenki várt az újabb gólra. Ami meg is érkezett, csak sajnós a „rossz” kapuba. Egy hátul elpasszolt labdára csaptak le a révi támadók, így többgólos előny helyett döntetlennel vonul-

tak az öltözőbe a csapatok. Semmi baj – legyintett a publikum –, a második féldőben majd jól megszórjuk őket. Sajnos nem így lett. Nyerni ugyan nyertünk 3-1-re Sas két góljával, de Fortuna istenasszonyunk azóta sem győzünk hálálkodni. A fiúk a második játék-részt ott folytatták, ahol az elsőt abbahagyták, a védelem hibát hibára halmozott, a réviak 1-1-nél kétszer is a kapufát találták el. A „mi lett volna, ha” ugye nem létezik, a győzelmet pedig nem kell megmagyarázni, örülünk a megszerzett három pontnak.

Parádés játékkal a második helyen

Ugyanebben a fordulóban a közvetlen előttünk álló Esküllő csak döntetlenül játszott, így azzal a tudattal utaztunk hozzájuk, hogy egy esetleges győzelemmel a második helyre léphetünk.

Folytatás a 3. oldalon

A szeretet mindennél többet ér

A nemzetközi romanapot ünnepelték a felzárkózás ígéretével

A Sztatoktő napközi óvodásai mesés-zenés műsorral léptek fel

Közel százan gyűltek össze a munkásklub nagytermében, hogy együtt ünnepeljék a nemzetközi romanapot (április 8.). A jeles nap alkalmából Székelyhídon április 10-én megszervezett előadást megelőzően többen is köszöntőbeszédet mondtak. Elsőként Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere hangsúlyozta a roma gyerekek tanulásának jelentőségét. Véleménye szerint ez a legfontosabb alapkö a beilleszkedés útján. A székelyhídi önkormányzat a helyi

A nemzetközi romanap

Az első Roma Világkongresszus 1971. április 8-án ült össze Londonban, ahol a kisebbséget képviselő jelenlévők elhatározták, hogy a jövőben folyamatosan együttműködnek és a nemzetközi közéletben közös lépnek fel. Akkor fogadták el a romák nemzeti jelképeit is, a zászlót, a himnuszt és az „Opre Roma!” („Fel romák!”) jelmondatot. Az esemény tiszteletére április 8-át az Egyesült Nemzetek Szövetsége a roma kultúra világnapjává nyilvánította, amit azóta is legfontosabb „nemzeti” ünnepüként tartanak számon.

„Vigyázz, mert a bűn az ajtód előtt leselkedik, és rád van vágyódása!” – figyelmeztetett Balla Frigyes baptista lelki-

pásztor, aki prédikációjában felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy a bűn olyan, mint egy gonosz fekete macska. Nem kell invitálni, elég, ha megnyitod neki egy kicsit az ajtót, és már be is lépett szíved ajtaján.

Varga Radu főszervező roma és magyar nyelven köszöntötte az egybegyűlteket és röviden elmesélte a romák történetét. Elmondta hogy noha már kilencedik alkalommal szervezi ezt az eseményt és bizony olykor még ő is nehézségekbe ütközik. A rendezvényen szereplő fiatalokat személyesen készítette fel, kiket énekel, kiket szavalattal.

tanintézménnyel karöltve, lehetőségeihez képest mindent megtesz, hogy ez a beilleszkedés sikeres legyen.

Mindezt megerősítette Ecsedi Ferenc, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum igazgatója is, aki néhány mondatban ismertette az elmúlt években iskolába járó roma gyerekek javuló tendenciáját. Hamza Sándor helyi roma tanácsos megköszönte mindazt a munkát és segítségnyújtást, amit az önkormányzat és a pedagógusok tesznek értük.

A köszöntőbeszéd után kezdetét vette az előadás, amire a fiatalok már hosszú hetek óta lelkesen készültek. Kicsit izgultak, néha megremegett a hangjuk egy-egy dalnál, de boldogan adták elő verseiket, dalaikat és rövid jeleneteiket, mert tudták, hogy a közönség sorában ott vannak a szülei, tanárai, ismerősei és barátai, akik most nagyon büszkék rájuk.

Óvónőikkel együtt léptek fel a székelyhídi Sztatoktő napközi óvodásai is, akik előadásukkal mindenkit levettek a lábáról. A versek, dalok és rövid jelenetek, mind az iskola fontosságát, a szeretet erejét és a Jézus Krisztusba vetett hit fontosságát hangsúlyozták.

Talán az ünnepnap mottója is lehetett volna az óvodások által előadott Halász Judit-dal, amelynek címe *Mindannyian mások vagyunk* és melynek utolsó szakasza tökéletesen összefoglalja ennek az eseménynek a lényegét:

„Ezen a földön mindannyian látogatók vagyunk.
Ha elmegyünk magunk után ki tudja mit hagyunk.
Tanítsuk meg gyermekeinknek a szeretet dalát,
(bogy) abány ember annyiféle csodálatos világ.”

Ér hangja

Megtelt a munkásklub ünneplő romákkal

Edelényi szép napok

Ügyes diákok kísérő tanáraikkal (Barta Imre, Német Mariann) az oklevélosztást követően

Lélekemelően szép és tanulságos kalandban lehetett részünk edelényi barátaink jóvoltából pár hete. A helyi görög katolikus iskola tanárai és diákjai olyan földrajzversenyre hívták meg a Petőfi Sándor Elméleti Líceum nyolcadikos tanulóit (Nagy Mercédesz, Ovlachi Bíborka, Tóháti Adrienn), amelyiknek a harmadik helyezettei lettünk. Am igazából ez csupán csak egyik mozzanata volt a kétnapos látogatásunknak.

Az iskola keresztényi szeretetben gazdag légköre, az izgalmas kirándulás, a városnézés, a planetárium csillagai, feledhetetlenül szép látogatás a kastélyba... hogy is feledhetnénk el ezeket a napokat. A vendéglátók kedvességét, gondoskodását így utólag is újra megköszönjük, érdekes és tanulságos volt minden perce ennek a magyarországi látogatásunknak. Köszönjük, Edelény!

Barta Imre

Elfogadott városi költségvetés, elősegítenék a munkahelyteremtést

Igen fontos kérdéssről, Székelyhíd 2017-es költségvetéséről kellett döntenie a március utolsó napjára összehívott rendkívüli ülésen megjelent 16 tanácsosnak. Ezért nem meglepő, hogy a szavazást hosszabb vita előzte meg. A költségvetés tételes elemzéséből kiderült, hogy ebben az évben kevesebb pénzből kell boldogulnia az önkormányzatnak. Ezzel együtt nagyon fontos, hogy minél több pályázati pénzt sikerüljön bevonni az európai uniós és az országos alapokból. A projektekhez pedig biztosítani kell az önrészt. Ezért az adminisztratív oldalra csak a működéshez szükséges minimum összegeket különítették el, a helyi pályázatokra pedig pillanatnyilag nincs alap. Elhangzott, még nem lehet tudni, a megyei büdzséből mennyi pénzre számíthat a város, de a keretszámokat ismerve onnan sem lehet kiemelkedően nagy összegeket remélni. A vita lezárultával végül 12 tanácsos megszavazta a költségvetést, három tartózkodás és egy nem szavazat mellett.

A következő határozattervezet az előző év lezárt költségvetés-

nek elfogadásáról szólt. A 2016. év végén hozzá kellett nyúlni a forgóalaphoz, mert a kifizetések összege, ha kis mértékben is, de meghaladta a bevételek összegét. Ezt a tanácsosok vita nélkül, egyhangúan elfogadták.

Harmadikként került terítékre egy 9,35 hektáros külterület beltelekké nyilvánítása. Az átminősítésére azért van szükség, mert egy autópári cég hosszú távra kibérelte a területet a közbirtokosságtól, és üzemcsarnokot szeretne építeni rá. A tervezet tárgyalása gyorsan zajlott. Az ülésvezető tanácsos érdeklődött aziránt, hogy a beruházás hoz-e létre új munkahelyeket a székelyhídiak számára. Béres Csaba, a város polgármestere elmondta, hogy a cég több lépcsőben valósítja meg a beruházást és két év után várhatóan már 250 dolgozó számára biztosít munkalehetőséget. Több kérdés nem lévén, a tanácsosok egyöntetűen megszavazták a belterülettelé nyilvánítást.

Az utolsó napirendi pont az önkormányzat cége, a General Edilitar Construct Kft. idei költségvetés-tervezetének elfogadása volt.

A határozattervezet elfogadása előtt a felmerülő kérdésekre Balog Tibor, a cég adminisztrátora válaszolt. Elhangzott, hogy erre az évre sajnos nincsenek kilátásban nagyobb értékű munkálatok, a cégnek nincs külön menedzsere, aki megrendeléseket keressen a szabad kapacitásukra, a felhasználandó építőanyagokat maguk próbálják a legjobb áron beszerezni. Sajnos gyakran nekik kell kijavítani a más cégek által elvégzett munkálatok hibáit is.

Felmerült, hogy a tanácsnál nincsenek speciálisan képzett szakemberek, ebből kifolyólag a más cégek által elvégzett munkálatokat átvételére jó lenne egy hiteles szakértőt alkalmazni. A polgármester szerint ez nagyon jó ötlet, kérdés, hogy mennyibe egy szakértő honoráriuma. Arról is tájékoztatták a tanácsosokat, hogy a városmenedzser naponta kétszer ellenőrzi a különböző folyamatban levő munkálatokat.

A már nem csak a napirendre kiterjedő megbeszélés után a tanácsosok egyhangúan megszavazták az önkormányzat cégének költségvetését.

Tiponut Tibor

„Maratoni” út a Román Kupáig

Tóth Gardó Sarolta és Bencicz Ádám ezüstérmet szerzett a bukaresti karateversenyen

Újabb két kihívással kellett szembenéznük a Phoenix Sportegyesület versenyzőinek a román karatebajnokság után, amiről múlt havi lapszámunkban mi is beszámoltunk.

Előbb március 25-én vettek részt a Szigetszentmiklósi Városi Sportcsarnokban a VI. Karatamaratonon, mely az elmúlt évek alatt Európa egyik legnagyobb különböző stílusszervezeteket magába foglaló, karateeseményévé nőtte ki magát. Idén hat ország, több mint 600 versenyzője futott neki az igazán embert próbáló megmérettetésnek, köztük tizenegy szekelyhídi versenyző is. Hogy miért emberpróbáló? Alig 12 óra leforgása alatt harmincezer (!) karatetechnikát kell elvégezzenek a sportolók! Tették ezt tíz, egyenként 47 perces etapban, amikor is tíz-tízezer ütést, rúgást és ugyanennyi védést mutattak be. Guba József sensei (mester) legnagyobb meglepedésére minden sportolója teljesítette a kihívást, az ő szavai szerint állóképességeik határát feszegetve húzták végig „gyerekei” a napot. „Ez a karatemaraton olyan egy küzdősportolónak, mint egy atlétának a maratoni futás teljesítése” – zárta értékelését. A nap zárásaként minden egyes résztvevő éremmel, oklevéllel és emlékül

egy kerámia vázával gazdagodott. De ennél sokkal többet érnek a tapasztalatszerzések, az élmények, a találkozások és ezáltal az ismerkedések. Az edző is így vélekedik erről, már most tudja, hogy nem ez volt az utolsó karatemaraton, amin részt vettek!

Alig pihenték ki magukat a versenyzők, április első hétvégéjén újabb verseny várt rájuk. Ezúttal Bukarestbe utazott a maroknyi csapat, hatan vágtak neki a Román Kupa küzdelmeinek.

Tóth Gardó Sarolta a kadét lányok között két győzelem után „csak” a döntőben kapott ki, ott is mindössze bírói döntéssel. Saroltától különösen azért szép ez az eredmény, mert két év kihagyás után tért vissza, így még szebben csillog az ezüstérem. Bencicz Ádám a román bajnoksághoz hasonlóan a kupában is ezüstéremig jutott, pontozással maradt alul a fináléban. Ő is és Sarolta is továbbjutottak az egrí világbajnokságra, melyet októberben rendeznek majd meg.

A többi versenyző, Tivadar Andrea és Cser Yvette a junior lányok, Kovács Karola Boróka a mini kadét lányok, Erdődi Endre Sámuel pedig a junior fiúk között kényszerült búcsúzni már az első fordulóban.

A szigetszentmiklósi karatemaratonon is helyt álltak a kisváros sportolói

Guba József így értékelt: „Sajnos gyakran azzal kell szembesülnöm, mint több bármelyik más sportágban edzősködő kollégámnak, a Szekelyhídról más főiskolákba, egyetemekre távozó versenyzőimet nagyon nehéz pó-

tolnom. Épp ezért is jó lenne az új és tapasztalatlanabb gyerekekkel, fiatalokkal még többet edzeni, a gyorsabb fejlődés elérése miatt, hisz némelyikükkel csak pár évet tudok együtt dolgozni. Ugyanakkor továbbra is hálás va-

gyok ezért, hogy a többször szükséges kerettel is sikerül szép eredményeket elérnem, így izgalommal és bizalommal indulunk neki az idei világbajnokságnak is” – mondta a Phoenix mestere.

J. Gy.

Négy győzelemmel rajtolt a Törekvés a tavaszi idényben

Folytatás az 1. oldalról

Több szurkoló is úgy engedett el minket, hogy akár egy kisebb arányú vereséget is elfogadnak tőlünk, szerencsére a játékosok nem így gondolták. Már az oda felé vezető úton magabiztos, jó hangulat uralkodott a fiúkon, és ez nem az esélytelenek nyugalmát sugallta. Sokkal inkább a győzni akarását, a nyerési vágyét. Pedig de rosszul kezdődött: az első percekben támadólag léptek fel a több harmadik és negyedik osztályt is megjárt játékosokkal felálló hazaiak. Fizikai fölényük már ránézésre is egyértelmű volt, joggal félhettünk a pontrúgásaiktól. Sajnos az első negyedórán nem tudtuk elkerülni azokat, első sarokrúgásuk után egyből gólt szereztek (1-0), a második után kapufáig, a harma-

dik után pedig ziccerig jutottak. Legyen ennyi elég, gondolta a csapatot végig remekül irányító Boros Jancsi, egymás után osztogatta remek passzait, melyekből Kiss Beni, Sas Krisztofer és Cristian Mehes is szépen sorban betalált, 1-3 a féldőben. Azt tudtuk, hogy a rutinos hazaiak nem kezdenek rohanni és játsszák majd továbbra is a nyugodt, lassan épülő játékukat. Még egyszer sikerült ránk ijesszenek, 2-3-ra feljöttek, de ekkor Sas újra vilant, majd az „időhúzó cserének” szánt Percsényi Balázs is betalált, 5-2-re nyertünk, mi tagadás önmagunkat is meglepve. A mérkőzésről mindent elmond, hogy nem volt lap a találkozóon és a hazaiak is méltón ismerték el, hogy a játék minden részében felülmúltuk őket.

Szemüveget a bírónak!

A „kötelező” Románia Kupában egyáltalán nem sajnált 3-0-s vereséget szenvedtünk Diószegtől, ráadásul az idén nagyon jó formában focizó védőnk, Pál Robit (bokaficam) is elvesztettük. Nélküle és a mérkőzés elején újra meghúzódó Oláh Robi nélkül játszottuk le az idei szezont – engedjék meg – legundorítóbb mérkőzését. Ellenfelünk az a Fugyivásárhely volt, aki nemcsak otthonában, hanem vendégként sem retten meg semmilyen aljasságtól, csak hogy elérje célját. Hiába Boros Jancsi újra korán szerzett gólja, az utolsó percekig kétséges volt a szekelyhídi győzelem. Nem azért, mert a vendég vásárhelyiek annyira szorongattak volna bennünket. Kapura sem löttek kilencven perc alatt, hanem mindent eljátszottak egy esetleges közeli szabadrúgásért vagy ne adj'isten büntetőért. A játékvezető pe-

dig maximálisan partnerük volt ehhez, nem hogy a hazai pályán „járó” tíz százalékot nem kaptuk meg, inkább mínusz harmincat fújt a spori. Az embernek tényleg az volt az érzése, hogy valahol nem örülnek csapatunk második helyének. Így amikor Koncz Roli tíz perccel a meccs vége előtt megduplázta előnyünket, majd a csapat meg is szerezte a 2-0-s győzelmet, még értékesebbnek tartjuk ezt a három pontot, hisz tizenkét ember ellen futballoztunk.

Lapzártánkig ez volt az utolsó mérkőzés, idén a négyből négyes arány több mint elégedettséggel tölthet el bennünket. A szurkolók is mellettünk vannak, sőt a magánvállalkozók is, akik a tombola díjainkat továbbra is biztosítják. Idén eddig Balogh Emesének, Májericsik Tündének, Pál Csabának és Oltean Péternek tartozunk köszönettel. Ami a folytatást illeti, legközelebb Mezőtelegre látogatunk, majd egy forduló szünet után, legközelebb itthon, április 29-én fogadjuk Cserpatakot!

Gólképtelen a Toldy

Ami városunk másik csapatát illeti, a Hegyközszentmiklósi Toldy idén még sajnós gólig sem jutott, előbb itthon kapott ki 2-0-ra a sereghajtó Cserpatakától, majd szintén hazai pályán 4-0-ra Vársonkolyostól. Idegenben sem megy jobban 6-0-ra nyert ellenük a listavezető Legenda, Biharpuspökiben. A 3-0-s játék nélküli győzelmük a bajnokságtól visszalépő Pappfalva ellen és a vele járó három pont jelenleg a kilencedik helyre elég, innen várják a remélhetőleg jobb folytatást.

Juhász György

Nemcsak a támadásban, hanem a védekezésben is bizonyított a szekelyhídi csapat

A bajnokság állása

1. Legenda 1902	15	14	1	0	79-4	43
2. Törekvés	16	11	2	3	52-22	35
3. Esküllő	16	10	2	4	54-31	32
4. Vársonkolyos	16	9	4	3	34-15	31
5. Körösrév	16	7	2	7	28-30	23
6. Berettyószéplak	15	5	5	5	31-32	20
7. Fugyivásárhely	15	6	1	8	28-27	19
8. Pappfalva	15	6	1	9	22-29	19
9. Szentmiklós	16	6	1	9	31-57	19
10. Barátka	16	5	1	10	42-60	16
11. Mezőtelegd	15	3	3	9	30-49	12
12. Sportiskola	16	4	0	12	34-61	12
13. Cserpatak	16	3	3	10	24-72	12

Ahol olajozottan mennek a dolgok

Egészséges életmódra, természetvédelemre nevel az EKE '91

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) tagjai a természet megismertetése, az egészséges életmód népszerűsítése mellett környezetvédő akciókkal is felhívták már magukra a figyelmet. Bihar megye több városában rendszeresen begyűjtik a lakosságtól az elhasznált étolajat, különböző zsiradékot. Teszik mindezt önkéntesek bevonásával.

Itt mindenki kortól és nemtől függetlenül talál a maga számára barátokat és elfoglaltságot, úgy működnek, mint egy nagy család: odafigyelnek egymásra. Hétfőként rengeteg kirándulás és honismereti túra várja az érdeklődőket elsősorban a környékbeli hegyekbe, de gyakorta külföldi utakra is elmerészkednek. Kedd délutánként egyfajta klubélet működik a székhelyükön, turisztikai folyóiratokat terjesztenek, túravezető oktatást tartanak. Nyaranta honismereti táborokat, emléktúrákat szerveznek, de részt vesznek más szervezetek rendezvényein is – avatott be a részletekbe Tiponut Tibor elnök.

Az egyesület vezetője kihangsúlyozta, hogy a természetjárás mellett nagy hangsúlyt fektetnek az ifjúságnevelésre, valamint környezet- és természetvédelemre is. „Kinyitom a csapot, és folyik az ivóvíz. Természetes dolog. Pedig a Föld ivóvízkészlete rohamosan fogy! És az ivóvízbázis szennyezéséhez mi magunk is hozzájárulunk. Napi rendszerességgel mérgezzük meg több millió tonna tiszta ivóvizet, hiszen rengeteg elhasznált étolajat,

Lelkes önkéntesek segítik a használt étolaj átvételét

zsiradékot öntünk a lefolyókba, ami nem csak káros anyag, de a lefolyócsövekbe lerakódva a csöveket is tönkretesz, vagy eldugaszolja! Bele sem gondolunk, hogy amit a lefolyóba öntünk, az valójában veszélyes hulladék, külön kellene tárolni, semlegesíteni vagy újrahasznosítani. Azt pedig fel sem tudjuk fogni ésszel, hogy egy liter kiöntött használt étolaj egy ember 14 éves vízszükségletét szennyezi be!” – fogalmazott egy ízig-vérig természetvédő vehemenciájával Tiponut Tibor.

Ebből kiindulva 2011-ben eldöntötték, hogy lépni fognak az ivóvízbázis védelme érdekében. Elkezdtek szervezni Nagyváradon az elhasznált étolaj és zsiradék begyűjtését a lakosságtól.

Székelyföldön a Zöld Székelyföld Egyesület már 2009 januárjában elindított egy zöld programot, ami az Olajgyűjtés nevet kapta. Azóta hat székelyföldi településen gyűjtik rendszeresen a használt étolajat.

Nagyváradon negyedévente veszik át a használt, égett étolajt és egyéb háztartási zsiradékokat. Az akciót eleinte támogatta a megyeszékhely önkormányzata, de az utóbbi években sajnos inkább ellehetetleníti a civil szervezetek munkáját. Sőt, támogatás helyett „kiszipolyozza” a civileket a székhelyek egekbe emelt bérleti díjaival – fejtette ki nemtetszését az egyesület vezetője.

2014-ben egy sikeres pályázati támogatásnak köszönhetően te-

EKE-kronológia a kezdetektől napjainkig

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület (EKE) Bihar megyei osztálya 1991. május 24-én alakult, nagyjából a történelmi EKE megalakulásának százéves évfordulóján. Akkor a 63 alapító tag egyöntetűen elfogadta, hogy az egyesület a régi EKE szellemiségét kívánja tovább vinni. Céljuk a turizmus minden válfajának művelése és népszerűsítése, a honismeret terjesztése, történelmi értékeink és néprajzi hagyományaink védelme, környezet- és természetvédelem, turistajelzések festése, turistautak karbantartása. A Bihar megyei osztály megalakulásától a Kolozsváron székelő országos EKE fiókszervezeteként működött 2006 decemberéig. Akkor egy sajnálatos esemény miatt kénytelenek voltak „megújulni”. A nagyváradi bíróságon 2007. április 20-án jegyezték be a Bihar megyei osztály jogutódjaként az Erdélyi Kárpát-Egyesület '91 Nagyvárad-Bihar civil szervezetet. Az új név alatt is tovább követik az EKE hagyományait – mondta el lapunknak Tiponut Tibor elnök, aki azzal is eldicsekedett, hogy a kezdetektől a Bihar megyei amatőr turisták legnagyobb tömegbázisa az övék. Jelenleg több mint 190 aktív tagjuk van.

vékenységi területüket Bihar megye több városára is kiterjesztették. Nagyszalonta és Élesd után a polgármesteri hivatal támogatásával Székelyhídon is akcióba lépett az EKE '91.

Városunkban való ténykedésük sikeresnek bizonyult, a polgármesteri hivatal mellett a Petőfi Sándor Elméleti Líceum önkéntesei is segítették munkájukat, amelynek során első körben 58 liter használt étolaj és zsiradék gyűlt össze. Ez rekordmennyiségnek számít a megye más városaiban elért eredményekhez viszonyítva. Kérdésünkre válaszolva Tiponut elmondta, hogy a falvakban nem szerveznek ilyen jellegű akciókat, mert ott nem kerül használt zsiradék a kukába, vagy a lefolyóba, mert a vidéki emberek az állattartásban hasznosítják a felesleges maradékot.

Többen kérdezik tőlük, hogy mit csinálnak a használt olajjal?

Az EKE vezetője elmondta, hogy a begyűjtött terméket leadják egy erre szakosodott telephelyen. Ők biztosítják a tároláshoz és szállításhoz szükséges edényeket, valamint a szállítást is. Átszűrést követően a hígabb részt biodízel előállításánál hasznosítják, a sűrűbb maradékból pedig aszfaltadalek lesz. Tehát 100%-osan újra hasznosítható a fáradt étolaj!

Gyakran foglalkoztatja az embereket az is, hogy mekkora „üzletet” bonyolítanak le? A válasz rövid, egyértelmű: „Semennyit!” Az akcióban résztvevők önkéntesek, ingyen dolgoznak. A gyűjtés célja nem anyagi, hanem környezetvédelmi jellegű, hiszen megkímélt, megmentett ivóvizet kapunk érte cserébe. A tiszta víz pedig mindannyiunk részére elengedhetetlenül szükséges.

D. Mészáros Elek

Szépül a székelyhídi Gyermekek Jézus Otthon környéke és a strand

Két kalákát is szervezett áprilisban a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi szervezete. Elsején a Gyermekek Jézus Otthonnak helyt adó Stubenberg-kastély kertjét

Szépül a nyuszi-busvéri dekoráció

tette rendbe a felhívásra megjelent körülbelül negyven önkéntes. Megtisztították a kertet, összeszedték a száraz ágakat, leveleket, kerítést javítottak, festettek, meszelték és nem utolsósorban nyuszi-busvéri hangulatot varázsoltak a kertbe, a Gyermekek Jézus Otthon lakói számára. Az önkéntesek szorgos munkája szebbé, barátságosabbá

változtatta a patinás kastély kertjét, cserébe pedig finom bográcstot kaptak ebédre, amit az ott lakó gyermekekkel együtt fogyasztottak el.

A második kalákát egy héttel később, április 8-án szervezték, ezúttal a Gyermekek Jézus Szabadidő- és Sportközpont szépítésére, csinosítására. A reggeli borongós idő ellenére több mint hatvan önkéntes gyűlt össze. Sokan szervezeten, együtt

jöttek, munkaközösségek, baráti társaságok, családok. Szerencsére eső már nem esett, így a sokaság birtokba vette a strand területét és ki-ki képességei és tudása szerint hasznosította magát, kifestették a rendezvényteremet, a bokrokról, fákról lenyesték a vadhajtásokat, száraz ágakat, lenyírták a füvet, gereblyéztek, takarítottak, kiásták és újjrahomokozták a strandröplabdapályát, kerítést javítottak, betonoztak, kijavították és pótolták a járdákat. A munkából a gyerekek is kivetkék a részüket, ők a nyusedékek, száraz ágak, avar és a levágott fű összegyűjtésében jeleskedtek. Egy lelkes csapat pedig reggelit és ebédet készített a szorgoskodó önkéntesek számára.

A Dévai Szent Ferenc Alapítvány tagjai mellett derekasan kivették részüket a munkából a biomassza-erőmű (ADI Ecoland), a Full Security biztonsági cég dolgozói, a polgármesteri hivatal munkatársai, az Ér Hangja Média-csoport tagjai, a Törekvés labdarúgócsapata és nem utolsósorban az egyénileg érkező magánszemélyek, családok, baráti társaságok.

Tiponut Tibor

A medence körüli járdát hozzáértő kezek javították

Amikor „felkavarják” az állóvizet

Népszerűsítő programokkal mentik a Csíkos-tó értékeit

Az Érmelléki lágvilág gazdag növény- és állatvilága mára már csak a múlté. Az itt-ott mutatóba még fellelhető mocsárfoszlányok maradványait egyre inkább óvják, védik. A Székelyhíd határában lévő Csíkos-tó felügyeleti jogát tíz évre a nagyváradi Ecotop Alapítvány nyerte el.

Eredetileg a környezetvédelem, a természet megóvása volt az 1991-ben létrehozott Ecotop Alapítvány a kizárólagos célja, mostanra viszont a fiatalok környezettudatos nevelése is látóköriükbe került – mondta el Eleonora Mircescu, a civilszervezet elnöke. Az eltelt huszonhat év alatt tevékenységüket legfőképpen önkéntesek segítségével végezték, többek között tanintézmények bevonásával. Több száz fiatal megfordult náluk, akik különböző táborokban vettek részt, megismerkedtek a természetközeli lét értékeivel. Az elnök geológusként évtizedekkel ezelőtt gyakran járt az Érmelléken, de akkoriban a földalatti értékeket kutatva, még csak nem is képzelte, hogy foltokban mekkora ökológiai kincs található a térségben. Az alapítvány nemrég kapta meg a felügyeleti jogot a botanikai rezervátumnak nyilvánított Csíkos-tó fölött, ami a környezetvédelmi Natura 2000-es területhez tartozik. Ez utóbbi 740 hektár területet foglal magába, ezen belül a tó alig 10 hektárt fed le. A közeli érolaszi erdőben szintén rezervátumként tartják nyilván a szürkegémek fészkelőhelyét.

A Csíkos-tó már nevében is hordozza, hogy valaha a jellemzően mocsárban élő halfaj, a csík gazdag lelőhelye lehetett, de amint azt dr. Wilhelm Sándor halbiológus érdeklődésünkre elmondta, ma

Turistaparadicsommá válhat a Csíkos-tó és környéke

már nyoma sincs e mocsári élőlénynek benne. Mindez elsősorban az emberi gondatlanságnak tudható be, mert amint azt a szaktekintély állítja, úgy lehet leginkább tenni egy terület élővilágáért, ha nem tesznek érte semmit. Vagyis, ha nem háborgatják feleslegesen.

Mircescu asszony kifejtette, elsődleges feladatuk a tó mostani állapotának megőrzése, további területek visszamocsarasítása már nem az ő kompetenciájuk, lehetőségük se lenne rá. Vannak elképzelések a lápos területek növelésére, mert mint mondta, időközben az is kide-

rült, hogy árvízvédelmi szempontból sokkal jobban működtek, mint a mai gátrendszerek.

Nemcsak a növények, az állatvilág is védelemre szorul

A következő két évben el kell készíteniük a terület kezelési tervét, amit kutatás-sorozat előz majd meg. Ennek alapján hozzák meg a különböző szabályozásokat, meghatározva azokat a tevékenységeket, amelyek végezhetőek az adott területen, valamint cselekvési tilalmakat vezetnek be. Sokan félreértik a Natura 2000-es programot, ami nem azt jelenti, hogy a védett területre belépni sem szabad. Ipari tevékenységen kívül széles skálán mozog a cselekvési lehetőség. Feladatuknak tartják, hogy a helyi közösséggel megértessék a védett területek jelentőségét, valamint azt az anyagi lehetőséget, amit azok magukban hordoznak. Elsősorban a turizmus számára lehet fontos ez a térség, olyan rendezvényeket szándékoznak szervezni, amelyek népszerűsítik ezt a jobbára még érintetlen tájat.

Egy sikeres pályázatnak köszönhetően már ebben az évben lépni szeretnének ezen a téren. Tanösvényt készítenek elő, amely összeköti a szürkegém-rezervátumot a Csíkos-tóval. Május 13-ára pedig iskolaközi versenyt szerveznek Székelyhídon, valamint terveik között szerepel erdei iskola beindítása heti egyszeri alkalommal, ahol ismeretterjesztő foglalkozásokat tartanak majd. Még pontos időpontot nem tudnak, de a nyár folyamán a polgármesteri hivattal együttműködve megszervezik a Csíkos-tó napját – sorolta nagyszabású terveit az elnök.

D. Mészáros Elek

Kuruttyoljunk együtt, próbáljuk ki képességeinket

Újra „kuruttyolástól” volt hangos a Petőfi Sándor Elméleti Líceum kisiskolája a Kurutty általános műveltségi verseny március 25-én megszervezett körzeti szakasza alkalmából. A megmérettetésen hét, két szalacsi és öt székelyhídi csapat vett részt. A csapatok vegyes összetételűek voltak, a nagy negyedikesektől a kicsi elsősökig terjedt a skála.

A körzeti szakasz fő témája Tamási Áron író *Egyenes Tóbiás* című meséje volt és a különböző tantárgyakat felölelő feladatso-

rok főként ehhez a meséhez kapcsolódtak. A próbatételek között szerepelt az anyanyelv, idegen nyelv, állatvilág, matematika, de ügyességi és művészeti próba is volt. A gyerekek rengeteg pluszmunkával készültek erre a versenyre, hogy tudásukról számot adhassanak a zsűri tagjainak, izguló tanítóiknak és büszke szüleiknek, akik az ajtóból néha be-be lestek csemetéikre.

A megmérettetés kicsit izgulva, de vidáman kezdődött. A gyere-

kek a versenykoordinátori szerepet hagyományosan magára vállaló Püsök Julianna tanító nével közösen idézték fel a mese fordulatos történéseit, majd hozzáálltak a munkához.

Az anyanyelvi feladatok a gyerekek szövegértési képességeit mérték fel, de voltak itt kérdések az állatvilágból, életfarajzolás, angol színdarabok, matematikai feladatok és gyerekkorunk gyermekjátékai és dalai is felcsendültek. A feladatsorok fordulatossnak és érde-

kesnek bizonyultak. A matematikai feladat esetében mivel a zsűri csak a végeredményt kapta meg, így gondoltak egyet, és ők is nagy érdeklődéssel vetették bele magukat a feladatoldásba, a kisdíjakkal egy időben dolgozva, szinte versenyre kelve velük.

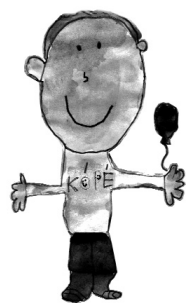
A szakértő bírálók között volt tanító, festőművész, biológia és angol szakos tanár és iskolánk egyik aligazgatója, Kozma Sándor. Minden versenyszám után eredményhirdetés következett

és a csapatok hol aggódva, hol büszkén tekintettek a pontthírdető tábla felé. Minden csapat széles körű tudástárról tett tanúbizonyságot és nagyon szoros eredmény született a nap végére. A körzeti szakaszról három csapat jutott tovább, így idén a legmagasabb pontszámokat elérő Gézengúzok és Sürgő-forgók székelyhídi csapatai, valamint a Gyurgyalagok Szalacsról képviselték bennünket a nagyváradi elődöntőn,

Ér hangja

A Szalacsról érkező, nyelvtörő nevű Gyurgyalagok, illetve székelyhídi Gézengúzok és Sürgő-forgók jutottak a vetélkedő nagyváradi elődöntőjébe

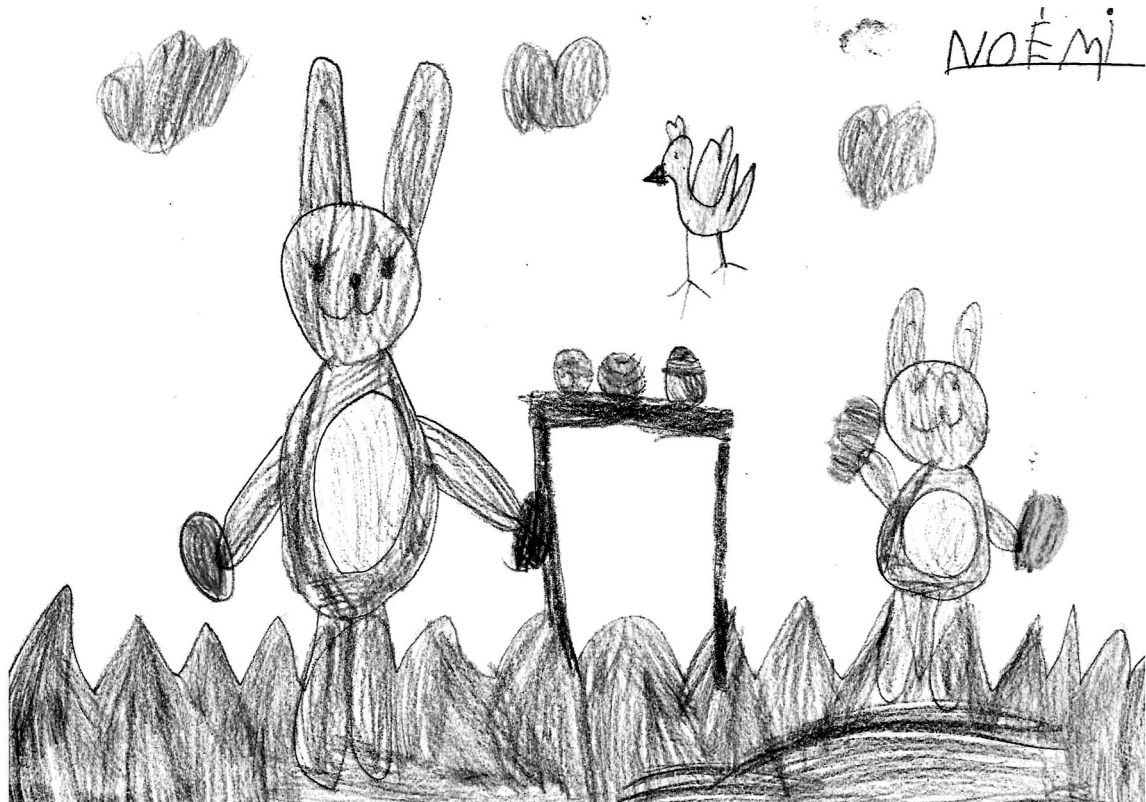

Sziasztok Pajtikák!

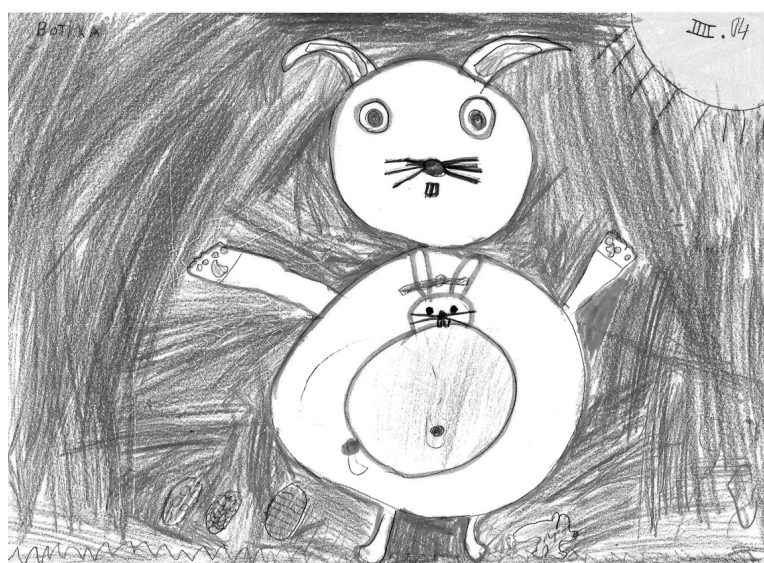
Itt a tavasz, itt a Húsvét! A feltámadás ünnepén a természet újjászületését is ünnepeljük. Láttátok a gyümölcsfákat? Ők is ünnepi ruhába öltöztek! Fehérben és rózsaszínben pompáznak a kert. Elinapultak a méhecskék is, virágról virágra szállnak, döngicsélnek, gyűjtik nektek a finom mézet a szikrázó tavaszi napsütésben. Ünnepel a világ! Köszönöm a sok szép rajzot, ügyesek voltatok!

Egy-két hét még, és a virágok helyét átveszik a levelek. Kizöldül a világ! Leveles a május... ismeritek ezt a dalt? Majális! Mindenki a természetben, a zöldben tölti ezt a napot. Szeretném én is látni, merre jártatok, hol szórakoztatok. Lerajzoljátok nekem? Én is lerajzolólok Nektek! Addig is, cupp mindenkinek!

Kópé

Molnár Noémi (előkészítő osztály)

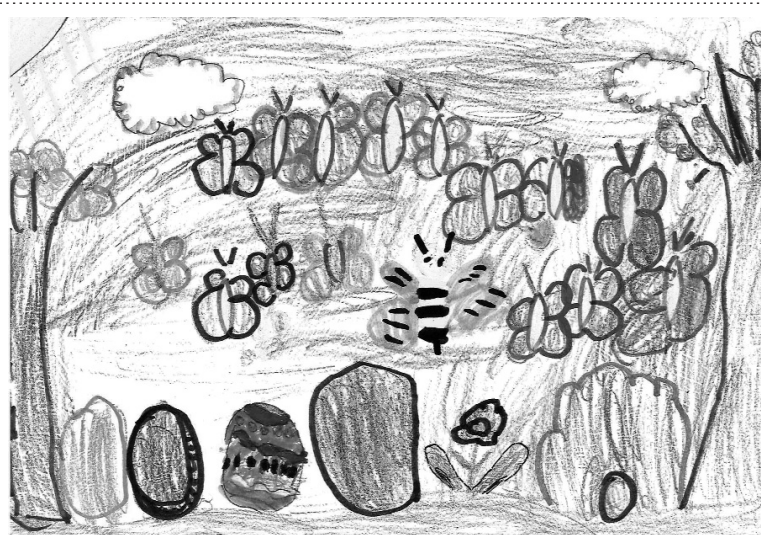

Nagy Botond (II. C step by step osztály)

Húsvét

Devecsery László
Szellő fut, szellő száll,
csókot ad szellőlány.
Nap melenget, fény mesél,
mikor a tél véget ér.

Néked int a hóvirág,
s barka bontja bársonyát.
Itt a tavasz: kikelet,
s a HÚSVÉT is közeleg.

Balogh Bernadett (előkészítő B osztály)

Magyari Krisztina (előkészítő B osztály)

Húsvét reggel

Ákom-bákom, piros tojás,
Szabad ma reggel a locsolás?
Bejártam már hegyet-völgyet,
Hozzam a vizes vedret?
Marcsjin Evelin (III. B o.)

Húsvéti locsolás

Zöldell a rét,
Mosolyog az ég is.
Adjanak egy ezrest,
Mosolygok majd én is!
Serban Ivett (III. B o.)

Daniel Danca (II. C step by step osztály)

KELLEMES HÚSVÉTI ÜNNEPET

Tóth János Nimród (I. step by step osztály)

Jön a Húsvét

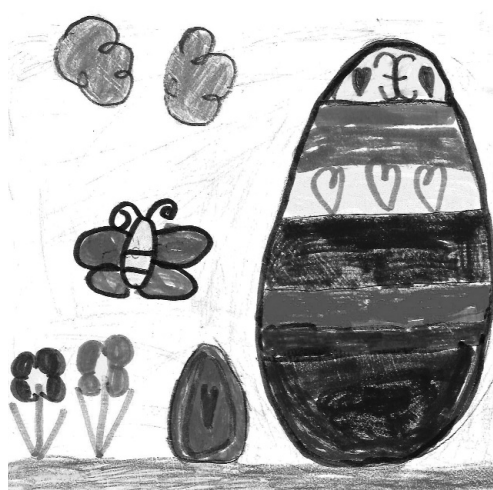
A fiúk a húsvétig locsoló verseket tanulnak, amit elmondanak majd a lányoknak.

Eljött a Húsvét napja. A gyerekek felöltöznek szép ruhába, a zsebükbe teszik kölnijüket, és visznek magukkal kicsi zacskót, hogy legyen mibe tegyék a sok tojást, amit a locsolásért kapnak.

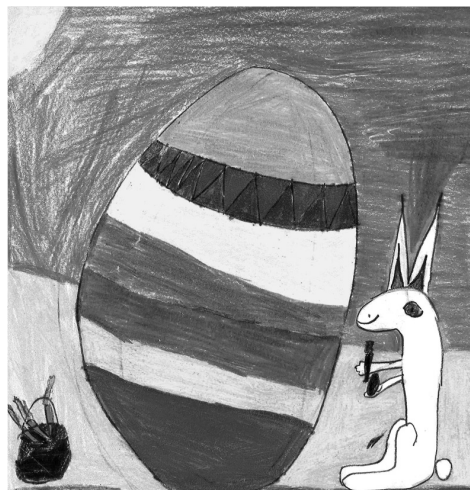
Mikor mennek haza? Van olyan gyerek, aki estig járja a házakat, de van olyan, aki délutánig.

Ha készen vannak, akkor hazamennek!

Kaszonyi Patrik (III. B osztály)

Tatai Réka (előkészítő B osztály)

Ince Fruzsina (II. C step by step o.)

Milan Ardelean (II. C step by step o.)

Paluska Nikolett (előkészítő step by step osztály)

Világbajnoki bronzérem

Kiss Attila a natúr erős emberek versenyének dobogóján

A csokalyi Kiss Attila a harmadik helyen végzett a natúr erős emberek márciusi végi világbajnokságán. Az aktív sportolást két éve folytató fiatal ember életében kimagasló sikerenk számító megmérettetés egy sikeres pályafutás kezdetét vetíti elő.

Érmellék „erős emberei”, Todoszi László (Toldó) és Kiss Attila először kaptak meghívást az Esztergomban megrendezett világbajnokságra. Öröm az örömben, hogy csak egyikük indulhatott, ugyanis ennek a versenynek az a szabálya, hogy csak a címvédő magyarok indulhattak azonos nemzetként, a többi résztvevő hús ország egy-egy versenyzőjét sorossal alakították csapatokká. Toldó, aki talán először és talán utoljára indulhatott volna világversenyen, korára való tekintettel és a munkája elismeréseként átadta a lehetőséget Attilának, aki a sorsolás után a felvidéki Lobonc Attilával került egy csapatba. Utólag elmondhatjuk, hogy Fortuna asszony igen kegyes volt mindkét fiúhoz, zseniális párost alkotva, egymást tökéletesen kiegészítve versenyztek végig a napot és a végül több mint előkelő harmadik helyen zártak!

Őt számban mérettettek meg a csapatok: elsőként 160 kilogrammos kőgolyót dobáltak a fiúk, majd előbb 470, aztán pedig 550 kilós gumiabroncsot forgattak. A súlycipelés három fordulóban zajlott: előbb 2130 kg-os koffert cipeltek 25 méteren át, ami után 315 kg-os gúlát „sétáltattak” láb között tíz méteren, végül 450 kg-os lengősúlyt vittek szintén 10 méteren. A negyedik versenyszámban igen impozáns súlyokat emeltek fej fölé: 70 kilós hordót, majd 100 kg-os kockát, ami után 120 kilós rönköt, és ha mindez nem lett volna elég, 140 kilogrammos súlyzóval fejezték be a számot. Már ekkor sejte-

Kiss Attila edzés közben: itt nemcsak cipekedni, de egyensúlyozni is kell

ni lehetett, hogy nagy eredményt érnek el a fiúk, akik azzal a tudattal várták az utolsó számot, hogy akár érmet is szerezhettek. A súlyok lépcsőn cipelésekor, fél szemmel a botswanai-angol duót figyelték a „mieink”, hisz együtt álltak holtversenyben a harmadik helyen. Mivel a 240, 270 és 300 kilogrammos súlyokat hamarabb cipelték fel a három lépcsőfokra a nagy riválisnál, a verseny végére egyedül állhattak fel a dobogó harmadik fokára! A győztesek különben a sportágalapító Fekete László fiai, ifj. Fekete László és Fekete Miklós (Magyarország) lettek 72 ponttal, ezüstérmes egy kanadai-svéd páros 66 ponttal, Attiláék pedig 50 ponttal zártak.

Toldó szerint (és szerintünk is) ez egy óriási eredmény, talán joggal reménykedhet abban, hogy valaki majd akár szponzorként melléjük áll, hisz letették névjegyüket a sportág asztalára. Idén még több nemzetközi verseny vár rájuk, közte egy újabb világbajnokság szeptemberben, melyeknek a költsége ugye nem kevés. Itt ragadná meg az alkalmat, hogy megköszönje az eddigi segítőknek – legyen az anyagi, szurkolói vagy munka jellegű – a fáradozást, Attilának pedig természetesen ezúton is gratulál. Az *Ér hangja* stábjja is csatlakozik ehhez, hisz „erős embereink” nem kis mértékben gazdagították városunk hírnevét. Szép volt, fiúk!

Juhász György

Erős emberek sportja – visszatekintő

Negyvenen túl, örökös – magyar érdekelt-ségű – sportszerető emberként, gyakran elgondolkodom azon, hogy milyen is volt a '80-'90-es évek sportélete. Érttem ezalatt főleg a televíziós közvetítéseket, melyek – valljuk be férfiasan –, nem voltak nagyon „gazdagok”, azt néztük, amit éppen nézni lehetett. Labdarúgás, magyar Nb I. (így lettem fradista), válogatott meccsek ('86-os rossz emlékek), kézilabda (akkor még debreceni női és már a veszprémi Éles-féle csapat), műkorcsolya Eb-k és vb-k (nagyamammal alig vártuk).

Ugyanebben az időszakban tűntek fel az új sportág, a „világ legerősebb embere” versenyei, melyet mindenki Fekete Laci által ismert meg. Nem egy túlzottan látványos sport, de gyerekként óriási élmény volt nézni, mekkora tömegeket képesek ezek az emberek megmozgatni.

Fekete László azon kevés versenyzők egyike volt, aki semmilyen stimuláló szerhez soha nem nyúlt, ezért is gondolt egy nagyot, és megalakította a Natúr Erős Emberek Szövetségét. Minden a nevében van, melyhez egy hitvallás is született: „Emberi érdeked nagyságát hirdeti a Földön, ha a sportban tisztán, becsületesen, mások adottságai és akarata fölé tudsz emelkedni, ellenkező esetben az értéktelen emberek számát gyarapítod a világban.”

Két érmelléki főhősünk, Todoszi László (Toldó) és Kiss Attila közül előbbi mintegy öt évvel előtérte egy véletlen folytán találkozott Fekete Lászlóval. Todoszi ekkor már hosszú évek óta testépítéssel, erőemeléssel foglalkozott, és beiratkozott egy Érmihályfalván rendezett amatőr versenyre, amit meg is nyert. Ennek a ver-

senynek a megszervezésében Fekete Laci segített, majd bemutatót is tartott. Innen jött az ötlet, hogy ezt Székelyhídon is szervezzék meg. Toldó, ahogy illik, ezt is megnyerte, innentől kezdve pedig nem volt megállás. A nagy ikon előbb sporteszközökkel segítette Toldót, majd különböző nemzetközi versenyekre hívta meg őt. Pontosabban őket – és itt lép képbe a csokalyi Kiss Attila – ugyanis ezeken a versenyeken párban mérkőztek a csapatok. Ahogy Toldó meséli, már az első pillanatokban világos volt, hogy Attila szeméjében nagyon erős fiatalember csatlakozott hozzá. A közös hangot is rögtön megtalálták. Óriási hangsúlyt és még több munkát fektettek a felkészülésekre, több versenyen is csak „milliméterekkel” maradtak le a dobogóról.

J. Gy.

Érmelléki stand a nagyváradi húsvéti vásáron

Húsvéti vásárt szervezett Nagyvárad központjában a helyi polgármesteri hivatal a regionális turizmust népszerűsítő APTOR egyesülettel közösen. A Szent László (Unirii) téren elhelyezett hús faházikó egy részét nagy cégek, illetve különböző szervezetek bérelték.

A többi standon pedig a megye régiói mutatkozhattak be. Virágvasárnapon az Érmellék számára fenntartott házikóban

Szekelyhíd mutatta be az Érmellék hagyományos ízeit. A régi, kézműves használati tárgyakkal díszített standon Kokovai László jóvoltából igazi kis sonkakiállítás vonta magára az arra járók figyelmét. Így a városunkat bemutató bódé nagyon eredményes volt, talán csak a nagyváradi állatkert állatsimogatója volt sikeresebb nála.

Tiponut Tibor

Faültetés Szentmiklóson

Ötszáz facsemetét ültettek el önkéntesek a hegyközség-szentmiklósi római katolikus kápolna kertjében április 8-án. A kétszáz tölgyfacsemete és háromszáz akáccsemete a szentjobb Kis István erdész adományaként érkezett. Bár az ültetőcsapat kis létszámú volt (a helybéli Deák Károly, Elek Lajos, Haraszt József, Tankó Bence, Tankó László, Tankó Vilmos és Haraszt Imre Érköbölkútról), mégis szaporán haladtak a munkával. Ennek köszönhetően már kora délután kész voltak a munkával, és a lenyugvó nap fényében a csemeték már az új helyükön várhatták a megfokadást.

B. ?

Konzuli nap Székelyhídon

A RMDSZ székelyhídi szervezete május 18-án 11 órai kezdettel konzuli napot szervez a városi múzeum épületében.

Azokat a személyeket, akiknek készen van a magyar anyakönyvi kivonata, a konzulátus munkatársai levélben vagy SMS-ben előre értesítik.

A konzuli napon lehetőség van a magyar igazolvány kérelmezésre és pótfüzet kérésére, valamint előzetes egyeztetés alapján az állampolgársági kérelmek leadására.

A konzulátus munkatársaihoz a hadiárva és a hadigondozottak ügyeivel is lehet jelentkezni.

Azon személyek, akik állampolgársági kérelmet szeretnének leadni, vagy magyar igazolványaikba pótfüzet igényelnének, kérjük, hogy május 5-ig jelentkezzenek az elkészített irataikkal a székelyhídi múzeum épületében munkanapokon 8 és 16, péntekenként pedig 8–14 óra között.

Az Ér tv minden pénteken este 20 órai kezdettel a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, amely keddenként este 20 órától megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is. Nézzenek bennünket!

Rádió Ér nagyon jó zenéssel a nap 24 órájában! Minden hétköznap este 18-20 óra között hallgatható az interneten az erhangja.ro/radio oldalon, tematikus élő műsorokkal, délelőttönként pedig ismétléssel reggel 5-7 és 10-12 óra között. Rádió Ér – füledig ér! Egy kattintást megér!

Mindig van minek örülni

Palczert Judit: a gyermekek segítségére szorulnak, hogy felnőjenek, egész, jó emberré érjenek!

Palczert Judit az évek során igazi nagybetűs barátomná vált. A baba-mama körrel kezdődött a kapcsolatunk, de azt hiszem, a nyugdíjas éveinkig el fog tartani. Nagyon sokat tanultam tőle, és úgy gondolom, csak akkor érdemes valakinek gyerekekkel foglalkoznia, ha akkora alázattal, szeretettel és nyitottsággal tud feléjük fordulni, mint ahogy azt ő teszi.

– Visszaemlékezve, milyennek látod magad gyerekként?

– Boldog és talpraesett gyerek voltam. Bármi volt, feltaláltam, akárhová mentem, jól éreztem magam. Mindig volt aminek, akinek lehetett örülni. A legboldogabb gyerekkori élményem az esőhöz kötődik. Öt éves lehettem, amikor egy nap esni kezdett az eső, megkérdeztem a szüleimet, hogy kimehetek-e az udvarra? Kiengedtek, én pedig szabadon szaladgáltam, ugráltam, énekeltem, örültem az esőnek. Ha most a lányomra nézek, őt is ugyanilyennek látom, és ez boldogsággal tölt el.

– Voltak-e gyerekként nagy álmaid arról, hogy mi leszel, ha felnősz?

– A legnagyobb álmom a sport, a szertorna volt. Elemi osztályosként, első osztályban kezdtem el szertornázni. Imádtam. Legszívesebben éjjel-nappal tornáztam volna. A tanárim és a tehetségfelmérésre érkező szakemberek szerettek volna elvinni Dévára, az ottani sportiskolába. A szüleim azonban nem engedtek. Azt mondták, a sportkarrier, főként egy tornász számára, rövid ideig tart. Visszagondolva igazuk volt, én akkor azonban mélyen csalódtam, elvesztettem az addigi céljaim.

– Hogyan kerültél egy gyerekközpon-tú szakmába?

– A sporttal évekre elveszett a célom, de egyvalami szilárd maradt: a szeretetem a gyerekek iránt. Mindig is szerettem a kisebb gyerekekkel lenni, foglalkozni. Az iskoláim Nagyváradon végeztem el, majd jelentkeztem az egri tanárképző főiskolára. Egy év után átmentem a tanítóképzőbe. Itt már az volt az álmom, hogy a Csángóföldön fogok gyerekeket megtanítani írni és olvasni magyarul. Rövid ideig tanítottam, több önkéntes munkámban foglalkoztam gyerekekkel, de én igazából soha nem tudtam „szűkebb értelemben vett pedagógus szemlélettel” tekinteni a gyerekek fejlesztésére, fejlődésére. Szemléletem inkább egy szociális munkásra hasonlít. Mindig segítőt ember voltam, nem az egyetemen váltam azzá, ez velem született tulajdonság. Úgy gondolom, minden gyermek segítségére szorul ahhoz, hogy felnőjön, egész, jó emberré váljon. A gyermekek ismeretekhez juttatása csak egy szelet annak, amire szükségük van ehhez.

– Bejártad a világot éltél Magyarországon és Izraelben is, majd Debrecenben kezdted el a gyerekvédelemben

dolgozni. Hogyan jött az ötlet, hogy baba-mama kört alapítsatok?

– Mindenhol otthon vagyok, de Székelyhíd az én kicsi hazám. Az értékeket, amiket az évek során összegyűjtöttem, mindig szerettem volna hazahozni. 2003 óta végzek rendszeresen önkéntes munkát Debrecenben, és mindig volt bennem hiányérzet, hogy itthon is kellene valamit csinálni.

2008-ban megszületett a lányom, és amíg otthon voltam vele, láttam, hogy a közeli barátnőimen kívül nem nagyon van társaság, ahová kimozdulhatok a gyerekekkel. Ekkor megszületett bennem a gondolat, hogy kellene egy csapat, amely segítene a fiatal családokat közösséggé formálni, és könnyebbé tenné a fiatal családok számára a gyermekvállalást. Akkor azonban nem voltak ehhez partnereim. Két év múlva véletlen folytán – egy határon átvételű közösségépítő konferencián – kerültem kapcsolatba Balogh Anikó székelyhídi diakónusnővel. Nem sokkal ezután, Székelyhídon egy istentisztelet után állított meg a testvérem: „na akkor csinálunk egy baba-mama kört?” A csoport neve tőle és testvérétől, Renitől jött és az a sok barát, kapcsolati tőke is, amivel aztán 2010-ben megkezdtük a működésünket. Én a segítő szakma területén, gyermekvédelemben és pedagógusként szerzett tudásomat, tapasztalataimat hoztam, és elvállaltam a csoport egyik vezető szerepét, Anikó a rendkívüli szervezőkészségét, belső nyugalmát. Nagyon jól tudtunk együtt dolgozni. Kiegészítettük egymást. Még mindig fájdalmas, hogy sajnos időközben egyedül maradtam a csoportszervezői szakmai feladatokkal, őt ugyanis nagyon fiatalon egy betegség elszólította közülünk. A mai napig nagyon hiányzik, pótolhatatlan űrt hagyott maga után. Sokan csatlakoztak hozzánk. Baráti, egymást és másokat segítő közösséggé értünk. A kezdetektől a mai napig szombatoként délután tíz órától várjuk szeretettel a hozzánk csatlakozó családokat, azokat az anyukákat, akik részt szeretnének venni tevékenységeinkben, akik társaságra vágyik, úgy a gyerekeiknek, mint önmaguknak.

– Milyen értékeket tudsz a baba-mama körön keresztül közvetíteni?

– Azért nem vagyok elsősorban pedagógus, mert az értékeket nem én közvetítem, hanem segítőként viselkedve együtt találjuk meg. Mindannyian hozzuk az értékeket a kis közösségünkbe: te a különleges könyveket, Melinda hozta a főzési tudományát, Anita az izgalmas divatot, Anikó a szelíd szeretetet és a remek szervezést, Csilla a zenei tudást, sok mondókát, Kati doktor néni az orvosi tanácsait, Reni a fantasztikus magabiztos nyugodt anyaságát, és még sorolhatnám. Van, aki a bájját hozza, van, aki a jókedvét vagy rosszkedvét. Mindegyikkel tudunk mit kezdeni. Én hozom az ötleteimet, a csoportokkal végzett szociális munka tapasztalatait, gyakorlatát, szervezést és háttér munkát. Közösen döntünk, mire van szükségünk. Mindezeket keresztül számos értéket sikerült megtalálnunk és erősíteni magunkban: a gyermek, az egészség, a család, a házasság és a szülővé válás mint érték, mások szülői autonómiájának tiszteletben tartása, az anyanyelv ápolása, a zenei anyanyelv kialakítása, az anya-gyermek kapcsolat mélyítése például a tiszta forrásból származó népi hagyományokra épülő mondókázással. A baba-mama körben számtalan vendéget fogadtunk már, akik mindig nagyon szívesen tesznek eleget a felkérésünknek. Volt itt pszichológus, gyermekorvos, pszichiáter, gyógypedagógus szakember, gyermekfogász, szülész-nőgyógyász, védőnő, színművész és felsorolni is nehéz, mennyi fele témában tartottak már előadásokat nálunk. A témákat mindig a csoporttagok érdeklődési köre szerint alakítjuk ki közösen, és véleményem szerint nagyon hasznos és tartalmas programot tudtunk összeállítani magunknak egymás ötleteiből. Igyekszünk a könyvek szeretetére szoktatni már egészen kicsi kortól a gyerekeket, hogy igényüké váljon az olvasás. Egyik programunk: meseklubot szerveztünk a helyi könyvtárral együttműködve, ahol a helyi tanító néni, a kedves magyar tanárnőnk, az óvó néni, az egyházak lelkeszei, a pap bácsik olvastak

a gyermekeknek, szülőknek. S ezzel megismerkedhettünk a sokszínű kortárs magyar gyermekirodalommal is. Mindezekon kívül a bajban lévő családok bizalommal fordulnak hozzánk. Az csoportba járó, anyai szenvedő szívekkel együttérző anyukák nemcsak egymásnak, másoknak is szívesen segítenek.

A Székelyhídi Baba-Mama Kör a család védelme, a gyermekgondozás, gyermeknevelés, a gyermekek védelme, a női egészség, a családok természetes kapcsolatainak segítése terén tevékenykedik. Ezt nem egyvalaki csinálja, hanem az édesanyák közösen. Folyamatosan szervezünk gyermekgondozással, egészségügyi neveléssel kapcsolatos előadásokat. Örömmel újságot lehetek, hogy hamarosan lesz a baba-mama körünknek egészségügyi tanácsadója, egy önkéntes védőnő Debrecenből, aki térítésmentesen minden hónap első szombatján eljön majd hozzánk, hogy tanácsokat, segítséget nyújtson az édesanyáknak. Az első előadás témája a gyerekbőrápolás lesz 2017. május 6-án.

– Időközben megjelent a népi vonal, néptáncoktatás Székelyhíd kulturális palettáján, amiben te is nagy szerepet vállalsz. Hogyan született az ötlet?

– A néptánc, népi művészet olyan érték, amire nagyon nagy szükség volt Székelyhídon. Talán ebben az egy dologban, az értékátadásban van csak bennem a klasszikus pedagógus szemlélet: ami érték, azt át kell adni a gyerekeknek, hogy mindannyian gyönyörködhesünk nemcsak a gyermekeinkben, hanem a hagyományainkban is. Régen volt egy csoport Székelyhídon Galajda Judit vezetésével, de az sajnos egy idő után abbamaradt. Bőjte Csaba önkéntes munkatársaként, Magyarországon gyerekvédőként dolgozva, értékátadó céllal, a saját és a szervező társaim szívének melegéből és munkája által 2013-ban megvalósult egy néptánc tehetséggondozó tábor, ahol magyarországi és székelyhídi hátrányos helyzetű gyermekek táborozhattak együtt Hercz Vilmos debreceni néptáncművész vezetésével. Ez a csapat a székelyhídi családok gyermekeivel kiegészülve egy jó kis néptáncosporttá érett két nagyszerű ember, remek pedagógus jóvoltából: Béres Csilla és Hercz Vilmos. Ő a mi Vili bácsink lett, és ma már három táncosport művészeti vezetői szerepét tölti be nálunk: óvodás és iskolás csoport is működik Székelyhídon, illetve egy új, nagyon ügyes gyermekekből álló csoport indult nemrég Csokalyon is. A székelyhídiak a Zajgó nevet vették fel. A „keresztelőt” a tavaly első alkalommal megszervezett Érmelléki Népművészeti Tábor záróeseményén tartották. A hagyományteremtő jelleggel létrehozott tábor idén is meg fogjuk megszervezni. Az idén nemcsak a helyi és környékbeli gyermekek vesznek majd részt, hanem Csaba testvér erdélyi házaiból is eljön három tehetséges gyermekekből álló néptáncosport.

– Van egy visszatérő kérdés, amit minden interjúalanyomnak fel szoktam tenni: van-e olyan kifejezés, szó, ami a legjobban jellemez téged?

– Azt hiszem, igazából kettő is van. Az egyik az elégedettség, a másik a szenvedélyesség. A félreértéseket elkerülendő, arról a szenvedélyességről beszélek, ami a munkámat, életemet jellemzi. Én szívvel-lélekkel szeretek élni, dolgozni. Nem csinállok olyasmit, ami nem szívből jön.

V. B.

